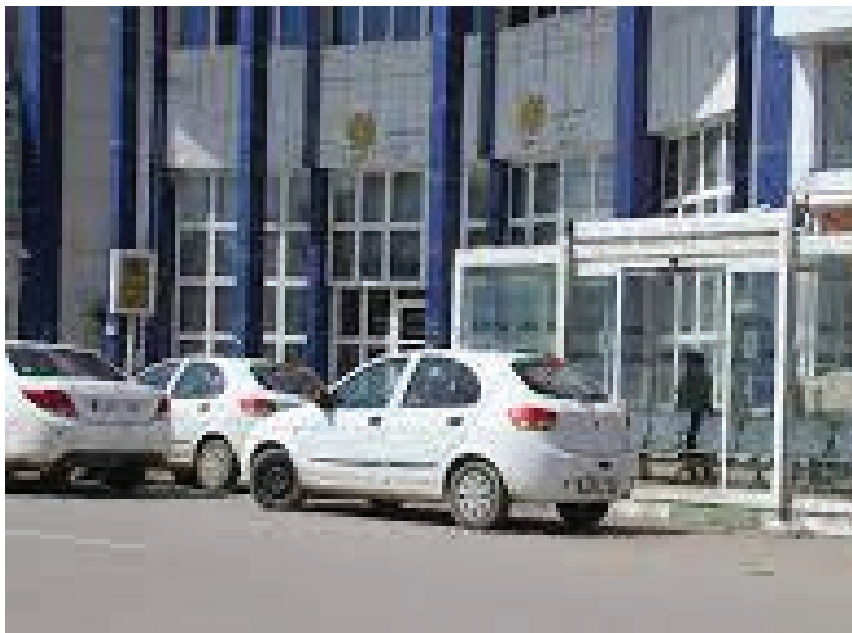

پدیده‌ای خاص سیرجان جلوی مغازه من پارک نکن!

مهدی میرحسینی

گزارش

همه‌ی ما در آیین نامه راهنمایی و رانندگی آموخته‌ایم که جلوی پل و وردی و خروجی ساختمان‌ها پارک نکنیم. اما دیده شده که در سیرجان برخی از مشاغل به نوعی مالک نه تنها پیاده رو که حتی محوطه‌ی وسیعی در گوشه‌ی کوچکی یا خیابان هستند. یعنی با اینکه پلی وجود ندارد اما اگر پارک کنی می‌آیند و می‌گویند ماشینت را از اینجا جا به جا کن. دلیلش هم این است که این مشاغل از جمله صنوف تعمیری هستند که نیاز به محوطه‌ی بزرگ و سالی برای صف کشیدن خودروها و وسایل تعمیری در آن دارند.

اما این کار را به دلایلی نمی‌کنند. این مشاغل حتی از منظر تولید سر و صدا نیز برای اهالی مزاحمت دارند. اما به دلیل اینکه فکر می‌کنند سالها در مکان کنونی جا افتاده‌اند، تن به رفتن به شهرک‌های ویژه صنوف تعمیراتی نداده‌اند یا ممکن است در پرداخت کرایه‌ی یک مکان بزرگتر نسبت به مغازه‌ی محقرشان خساست به خرج می‌دهند و چون دارند به جای آن از معابر عمومی استفاده‌ی خصوصی و تجاری می‌کنند و با وجود اشغال بخشی از پیاده رو و خیابان هیچ اداره‌ی برخوردی جدی هم با آنان نکرده، بنابراین ضرورتی نمی‌بینند که جا به جا بشوند!

این درحالی است که احداث چند شهرک صنعتی برای سیرجان و انتقال بخشی از مشاغل مزاحم واقع در بافت مسکونی و تجاری شهری به آن مکان از حدود سه دهه قبل کلید خورده است و طی این مدت بسیاری از مشاغل مزاحم شهری به خرید اراضی واگذاری، اقدام کرده‌اند ولی متأسفانه جایجا نشده‌اند.

مشاغل مزاحم و آلوده در شهرهای بزرگ در بافت مسکونی شهری دیده نمی‌شوند. متأسفانه در سیرجان در هر خیابان و معبری شاهد مشاغل مزاحم از مکانیکی گرفته تا پیک نیک پر کنی هستیم. گاهی وجود یک صافکاری با سروصدای زیاد را در کنار خانه‌ها شاهد هستیم که باعث اعتراض اهالی شده است.

آلودگی صوتی، فاضلاب کارگاه، پساب سمی، ناهنجارهای اجتماعی و غیره همگی

لازم شد آنها را به خارج شهر انتقال دهند. یکی از موارد سوء استفاده برخی افراد صاحب مشاغل مزاحم از اراضی و گذاری این است که پس از دریافت زمین، متأسفانه به مکان جدید در شهرک صنعتی نقل مکان نمی‌کنند و به بهانه‌های مختلف شانه خالی می‌کنند و مسئولان نیز قاطعیت لازم را در اجرای قانون ندارند. حتی برخی افراد اراضی دریافتی را به فروش می‌رسانند و حتی در همان اراضی دریافتی اقدام به ساخت و ساز مسکونی می‌کنند که لازم است تدابیر لازم در این خصوص اندیشیده شود.

اگرچه در این شرایط اقتصادی، برخورد قهری و پلمپ واحدهای مزاحم و از نان خوردن انداختن چند خانواده چاره کار نیست ولی بی تفاوتی نیز ظلم به حقوق دیگر شهروندان است. ابتدا باید در صدور مجوزهای جدید پروانه کسب برای این نوع مشاغل، حساسیت را برای مکان پیشنهاد شده‌ی آنان بالا برد. اما می‌ماند آنهایی که در حال حاضر در این مشاغل وجود دارند و از قدیم بوده و حتی تعدادشان زیاد است. تنها راه این است که محل‌هایی برای این صنوف در شهرک تعمیرکاران پیشنهاد شود و در یک بازه‌ی زمانی بلند مدت چند ساله رفته رفته اقدام به جابجایی را از مسئولان این صنوف خواستار شد.

متأسفانه بخشی از عواقب اصناف مزاحم است که آسایش و رفاه اجتماعی شهروندان را دچار آسیب کرده است.

مشاغل مزاحم به شغل‌هایی اطلاق می‌شود که به علت ایجاد سروصدا، آلاینده بودن (پخش دود و بوی رنگ، گردو غبار، خاک اره، مواد زائد نظیر روغن سوخته، براده آهن و ...) و اشغال بخشی اعظم پیاده رو و خیابان در هنگام کار، باعث ایجاد مزاحمت برای ساکنان واحدهای مسکونی و کسبه مغازه‌های مجاور و افراد عبوری از پیاده رو و سایر شهروندان می‌شوند.

طبق بند ۲۰ ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها، به منظور جلوگیری از ایجاد و تاسیس تمام اماکنی که به نحوی از انحاء موجب بروز مزاحمت برای ساکنان یا مخالف اصول بهداشت در شهرهاست، شهرداری مکلف است از تاسیس کارگاه‌ها، گاراژهای عمومی، تعمیرگاه‌ها و دکان‌ها و مراکز دامداری و به طور کلی تمام مشاغل و کسبه‌های که ایجاد مزاحمت و سروصدا کنند یا تولید دود یا عفونت جلوگیری کنند. با نظارت و مراقبت در وضع دودکش‌های اماکن، کارگاه‌ها و وسائل نقلیه که کار کردن آنها دود ایجاد می‌کند از آلوده شدن هوای شهر جلوگیری کنند و هر گاه تاسیسات مذکور قبل از تصویب این قانون به وجود آمده باشد آنها را تعطیل کند و اگر